

Antisemitismes

La innocència d'Ethel i de Julius Rosenberg, recentment proclamada per l'ex-agent soviètic Aleksandr Flèkissof (i ja apuntada l'agost del 1991 pel gorbatoxià Vadim Bakatin en fer-ser càrrec del KGB després del fracàs del cop) és evocadora de com la condició jueva d'aquella escarnida parella va arribar a pesar a l'hora de portar-los a la cadira elèctrica. Ethel i Julius, activistes comunistes nord-americans, acusats d'haver passat a Stalin el secret de la bomba atòmica, foren les primeres víctimes mortals de la guerra freda pel cantó occidental. Per l'oriental, la llista, l'havia oberta el Comitè Jueu Antifeixista de l'URSS (tots els seus membres foren afusellats just acabada la guerra), que iniciava una repressió que havia de culminar amb els processos de Praga i l'execució per traïció d'una bona part de la direcció del PC txecoslovac. La sentència destacava els vincles occidentals (alguns havien estat de les Brigades Internacionals) i l'origen jueu dels condemnats a mort.

La mateixa histèria col·lectiva antioccidental que anomenava "gossos rabiosos" els penjats de Praga sortia als carrers dels EUA per maleir els Rosenberg tot exigint que els pengessin: "no els fregiu, que faran pudor". Totes dues histèries insistien en el fet jueu: els comunistes traïdors de Praga eren agents del sionisme i de l'imperialisme, i els comunistes nord-americans electrocutats a Sing Sing eren agents del "judaisme marxista i bolxevic", que tant havia obsedit el Tercer Reich.

Havia estat un cas comparable al de Rosenberg –l'afer del capità judeofrancès Alfred Dreyfus acusat el 1894 d'espia en favor dels alemanys–, allò que va remoure la consciència del periodista austríac Theodor Herzl fins a formular, ara fa cent anys, la idea de la necessitat d'un estat jueu. El sionisme "inventat" i promogut per Herzl deixava enrere el cadàver d'una altra idea, la de la integració lliure i progressiva de les comunitats jueves en les societats dels estats nacionals més avançats de l'Europa central.

Tant havia arrelat en països com Alemanya aquell ideal d'integració cultural i ciutadana (si bé no d'assimilació religiosa) que l'arribada al poder del nacionalsocialisme i la preparació del genocidi va agafar la comunitat jueva ador-

mida i confiada. Tan conservadorament confiada i amant de l'ordre que, com assenyala el psiconalista marxista Erich Fromm, es va resistir a acceptar la monstruosa realitat fins ben poc abans d'arribar al llindar de les càmeres de gas. Aquella classe mitjana i mitjana-burguesa germanojueva compartia els valors d'ordre, d'obediència i de jerarquia amb els seus col·legues aris, també benestants i burgesos. I no s'esperava que una part d'aquests posés en marxa la "solució final" per arribar a l'objectiu final, consistent a quedar-se amb els béns materials de milions de persones.

L'espoli és l'autèntic punt d'arribada de tota ideologia fonamentada en el racisme o en la diabolització de la diferència, i una prova en són, des de fa mesos, les investigacions que tenen la banca suïssa per punt de mira. Però per engegarse i executar l'operació final de robatori, la màquina infernal necessita el combustible de la histèria xenofòbica, subministrada per la por i la ignorància.

Paradoxalment, ni tan sols l'estat que va profetitzar Theodor Herzl, llar i refugi dels perseguits i espoliats, se n'ha pogut deslliurar. És ben cert que no costa gaire de trobar entre els palestins seguidors de Hamas o d'Al Fatah admiradors d'Haj Amin el Husseini, el mufí hitleria de Jerusalem dels anys 30, o ciutadans honrats que encara combreguen amb la idea antisionista fabricada des del

baasisme o el nasserisme patrocinats per l'URSS. Però també és cert que això és la reacció àrab a un victimisme obsessiu jueu que ha mantingut centenars de milers de persones en un immens camp de concentració durant tres dècades. Quants interessos especulatiu no hi ha darrere l'expansió jueva pels barris palestins de Jerusalem? I els qui espolien en nom de l'estat jueu també tenen el seu acompanyament orquestral: són els clans de jueus ex-soviètics, ara colons de Cisjordània i prou "integrats" en la vella cultura russa xenòfoba per a identificar els palestins amb els "negres" –que és com a Rússia anomenen els txetxens, els georgians, la gent morena, o la del sud...–. La histèria que invoca el mite de Sió, i alhora encobreix els especuladors i espoliadors israelians, és cosina germana de la de les colles que comptaven els dies per a veure penjats els traïdors de Praga, i fregits, Ethel i Julius Rosenberg. ■

LLIBERT FERRI

*"Ni tan sols l'estat
que va profetitzar
Theodor Herzl, llar i refugi
de perseguits i espoliats,
no s'ha deslliurat
de la histèria
xenofòbica."*